

Víkend jak již sám název napovídá ZaZaKuKu....

Byl to pro nezasvěcené rébus, pro jiné to byla akce „za zážitky kulturními i kulinářskými“. Ale to bych předbíhal a tak hezky od začátku. V pátek odpoledne, nebylo to po obědě jak jsem si představoval, ale o chvíli dýl, balím si věci do svého batůžku, připravuji kolo a vyrážím s hodinovým zpožděním malebným krajem, někdy neodolám a dávám si cestou pivko...

Do Bolky dojíždím za zvuků hudby mobilního telefonu, který mi vyhrává, jak se Hanka snaží zjistit, kde zrovna sem. To by ani tolik nevadilo kdybych neprojížděl poměrně frekventovaným parkem několik bloků od Vorlího hnízda. Asi jsem vypadal divně, když se za mnou kolem jdoucí otáčeli, někteří i zastavili či předemnou uskakovali na vedlejší chodník.. Celý den jsem moc nejedl (*schválně*) abych měl dost místa na Hančinu zahradní kuchyni. A udělal jsem dobře, až někdy také pojedete, mohu jen doporučit (*přijet hladový*).

Jak vidět z foto, Hanka zase bez konkurenčně pro tento večer nejlepší kuchařka.

Ale než jsme se ke stolu posadili, tak jsme museli zahájit ZaZaKuKu a jak jinak než pivkem...

(foto Hanka)

pak už se jen jedlo, pilo, hodovalo, také jsme si povídali, vzpomínali na kamarády co chtěli a nemohli přijet, ale také na ty kteří jen tak prostě nedojeli, či o této akci nevěděli...

(trasa 66 km)

Sobota ráno 5.20 hod. otvírám očko (jedno, druhé slepené)....

Ne že bych se nemohl dočkat, vstávám na osmou hodinu, hodinky nemám, tak snad jsem se přibližně i trefil.. jdu na ranní koupel do bazénu, pak vydatnou snídani, **devět přesně..** Hanka konstatuje už jsme měli vyrazit, ale tak se děje asi po půl hodině a zahajujeme kulinářským zážitkem na venkovní zahrádce „Pivničky u Trati“

S Hynkem po vyprázdnění sklenic pivního moku, hodnotíme do průkazky, kterou pro tuto akci vyrobila šikulka (*jméno psát nemusím, Hynek to tentokráte nebyl*) a vyrážíme pro zpestření, jak jinak než teréní vložkou k místnímu pivovaru Klášter

(foto Hynek)

(foto Hynek)

Pivovar Klášter s přilehlým parkem

Tady se setkáváme s druhou částí osazenstva dnešní akce a to s MaVr. V místním pivovare zahajují „pivobraní“, Vráťa žízni, ale pivka se nedočká až na další zastávce (*kulinářské*).. Ale jí předchází několik ujetých km a kulturní zážitky s prohlídkou zámecké zahrady v Mnichově Hradišti...

Držíme se naplánované cesty, na „Vrchu Káčov“ u Mnichova Hradiště, stavíme na rozkvetlé louce. Hynek fotí kytičky a malebnou češtinou předříkává které kytičky zde vidíme nebo můžeme vidět, kdybychom je poznali...“krabilice mámivá, kakost smradlavý, lipnice smáčknutá“ ... s otevřenou pusou hltám tyto názvy a stydím se, že je neznám (*asi jsem zrovna chyběl na hodinách přírodopisu, asi v šesté třídě*)..tímto se omlouvám, pane učiteli s láskou...

Dojíždíme do Svijanské restaurace a Vráť a se konečně dočkává vytouženého (*zaslouženého*) pivka dle jeho slov po **50 km přesně...** (*já bych řekl, že to bylo o 1km a 200m míň*), ale pivko bylo moc dobré. zřejmě po těch ujetých km a oběd „smažák s obalovaným květákem, brambor a tatarka“ nemělo chybu. Jak jsem k této kombinaci dospěl, to ví jen ten kdo s námi jel...

Po dobrém obědě i pivku, chvíle zaslouženého odpočinku. Tentokrát kulturu vynecháváme, dobrovolné brigády na dětském hřišti se neúčastníme a tak nás čeká v pořadí třetí pivovar... Nabíráme severovýchodní směr, vlevo od nás zanecháváme o pár km (*asi 5*) zámek Sychrov. Ještě průjezd novou cyklotrasou (*objevitelskou, moc pěkná, číslo si nepamatuju, jak jinak*) dojíždíme a zprvu chvíli váháme kam usednout (*sluncem zalitý Bufík nebo ve stínu možná „platanu“ Pivovarská zahradní restaurace*), že bylo vedro nikdo nepochyboval.

Jak patrně ze snímku Hynek s 5ti, hodnocení vždy probíhalo kvalifikovaně a soustředěně, nejen kvalita moku rozhodla o známce (*hodnocení 1,2,3 a 5 povoleno hodnocení + - ke známce, v některých případech využívané*). Ještě dojíst klobásku, někteří jen půlku, dopít pivo (*dospělé i dětské*) a vyrážíme za kulturou směr zřícenina hradu „Frydštejn“

Někdo odpočívá, jiný zase loví obrazovou dokumentaci, či rozmazluje cizí psy

Dle slunka si myslím, že byla hodina pokročilá a před námi ještě dosti nabitý program jak kulturní, tak i kulinářský, Hanka přečetla něco o historii Frydštejnska a můžem zas vyrazit.. Chvilku v předu Hanka, pak zas Hynek, já se ploužil někde...

a Vrát'a se dal vyfotit s Vrát'ou, to jedno bylo moje pivo (*dospělé*)

Do cíle dalšího pivovaru dorazila první.. kdo jiný než...

Kdo by si myslel, že v pivovaru se vaří pouze pivo, ten se mýlí...

Opouštíme Vratislavický pivovar, kde mají kloky živě i k vidění. Začíná pršet, ale my nevzdáváme naše plány a jedeme dál, už jen přes kopec, je to divný, dyť v Liberci jsou jen samé roviny. Tam nás čeká jak já říkám Venda Vendelín, jinak je to samo sebou pan Krkoška majitel soukromého pivovaru „Vendelín“. Tady se k nám připojuje kamarádka Eva. Nezbytné zhodnocení posledního pivka, jen prozradím, žádný pivovar nedostal známku 5 což by znamenalo propadák (*už se tam na pivko nikdy nestavovat*). Ale každý má jinou chuť a i když jsme se s Hynkem na sobě nezávisle téměř shodli, někomu může chutnat něco jiného než třeba mě.... Proto své hodnocení nezveřejním, můžete jet sami ochutnat.

Posilnění klobáskou z udírny a několika pivy, já osobně měl dvě (*mohu se i mýlit*), vyrazíme na poslední okruh, a to projíždkou večerním Libercem. Bylo několik variant, na přání zkráceno na místa nejzajímavější, či nejbliže dostupná naší cesty...

(trasa 96 km, někteří i víc, jiní zase míň)

Neděle 8h 5min ráno, všichni spí, vzhůru jsou jen někteří...

Každý spí do sytosti, na výlet vyrážíme z Liberce možná o půl desáté, dříve, či později..

Nikomu na tom čase až tak nezáleží, cíl cesty je jakýsi kopec na severu Čech „Kozákov“.

Již po několika ujetých km zjistíuji, že mám nefunkční foťák (*asi na delší dobu*)... A jak celý den bylo, kde a s kým jsem jezdil se od mě tentokráte nedovíte, snad příště nebo na stránkách od HaHy.

(trasa 88km)

Zavzpomínal něco i nafotil, nakonec i písmenka poskládal

Milan